

KONAN (1) *part pract pass impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w konać). ◇ -ân; -an- z tekstu nie oznaczającego ą.

sg m N (praed) konân. ◇ [f N (praed) kon(a)n(a).]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.: konany s.v. konać.

1. *praw. Stojący przed sądem jako oskarżony:*

Wyrażenie: »prawem konan«: bo by drugi rzękl [!]/ gdyby pro excellu prawem był/ konan/ iam mu do tego dopomogł/ że Pánem nálezym zoštał/ á przyiaćielá álbo mnie lámego o złe chce prypráwić [!] MycPrz II A3v.

2. [Wykonywany: aby tu [w kościele] ta służba święta konana być miała, gdzie są bałwany abo obrazy. AktaSynod I 112.]

Synonimy: 2. czyniony, sprawowany.

Cf **KONAĆ**